ποικίλων· καὶ μετ' ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς κατοίκους ἔλεγε καὶ τοὺς χύσεις οἰκοῦντας τὴν Δωσπόντιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χύσεις
τὸ τοσοῦτον φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον ὅτι οἱ ἀποθανόντες καθ' ἑαυτοὺς ἴσασιν χύσεις τῶν ἀποθανόντων.-----
--- ἐν δὲ τῷ τοὺς δηλουμένους ἐπὶ σινώπης. Τσάφα, τσίος. Τσάγιακῆ σκηνή, πῆγμα μαστίγων ἐφ' ᾧ ἂν φωὺν σκηνῆ τινες
ποιοῦντες ἔλεγον. Λέγεται δὲ καὶ ἡ Τσαγιακὴ τύχη σκηνή. Τσαγιμάτα, οἱ ἡμεῖς τὰ φοιφοφεμματα. Ἀσισοφάνης. Τσαγιακῆς, τσαγι-
δῶν εἰδικῆς. Τσαγικὸν πάθος, συμφορᾶς μέγιστον. Τσαγικὸς παθητικὸς, ὅσοις τοῦτο λέγειν Δημοδόκης, ὡς καὶ περὶ τῶν ὑποκειμένων
ἀτυχούντας τοῦ Ἀχαιοῦ καὶ μιμεῖσθαι μᾶλλον τσαγικῶς ἢ τσαγωδῶν δυναμένους. Τσαγικὸν παθητικόν, πικροτικὸν, ἐπὶ τῶν πας'
ἀξίαν συμφορῶν. Τσαγωτικὸς, δυστυχητικός. Τσαγωδῶν, χοροδιδασκάλων. Ἀσισοφάνης. Τσάμυ, ὁ ὄζος ἢ ἡ διαφθορά. ἢ τὸ τσῖμα
τοῦ ἀχθοῦ. Τσάντις, τὸ ἐπὶ τῆς οἱ Τσαγικοὶ λέγουσι. Ταποσκηφοσος, ἰσχνόφωνος στόμα ἐστὶν ὅτι αὐτὴ μὴ ἡ κοιλία συνδιατείνει
πρὸς τὴν τῆς ἀθηνᾶς ἰσχνὸν, λυπρὸν τὸν ἀντὶ λογχῶν δηλοῦσαν. Τσαπομαλλη, στόμα ἀσισοφῆ. ὑποκαντίως. Οὕτως
φησὶ Κρίτης. Τσαδικὸν, ὃ τὰ ὄνια φυκτά. Οὕτως Ἐπίπολις. Τσαποσοποιὸν. ὃ τῶν περὶ τὸ ὑμνοποιὸν τρόπων ἐπιμελούμε-
νος Τσαποσοῶν, σκηνῶν, στρωμάτων, ἀκουσμάτων. Οὕτως Μένανδρος. Τσαυματιδῆναι, ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θεοκρίδης δ'. Τσάνματτος,
τετρωμένος. Τσάξανα, τὰ ἀπὸ τῆς φρύγης ἀποσκιστόντα, τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λειτάνα.
Σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀπανθρακίδα καὶ ἔγγαυ ξύλα. Οὕτως φρύγιος. Τσαφοῦς ἢ, ἡ ἔγγαυ γῆ. Τσαχηπαι τῶν βαλανείων τοὺς φυσητῆρας.
Οὕτως Ποσείδιππος. Τσέδακε, φοβητικὸς, δειλιάδος. Τσεφαλαί, πηγνυσθαι, συνίστασθαι περὶ, τυχὸν τότε ἢ τὰ ζῶντα συντή-
κεται, ἀντὶ τοῦ συνίστασθαι. πηγνυται. ἥμισυ μὲν ἔγκαυστὸν τοῦτο ἢ τσοφῆ κνῆμα. Τελεσμένον συνεστάμενον. Τσέχειν
τὸν περὶ ψυχῆς σίον δρόμον. Τσήφωνα, δειλίαν. Τσήσανδι, δειλαίως. Τσιάκαδες, τοῖς τετελευτηκόσιν ἥκιστα ἢ τσιάκοστὴ ἡμέρα
διὰ φήνατος, ἢ ἐλέγετο τσιάκαδες ὑποχειρίους εἶναι, ἐνικῶτατα μὲν πληθυντικῶς τσιακάδα καὶ τσιακάδας καλῶν. Τσιάκοντα,
τοσοῦτοι μὲν οἱ ἢ τοῦτον διηκεῖν. δεύτεροι οἱ ἢ δίμοιρος τσιάκοντα τῆς ἀναλογίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων.
Οὕτως φρύνιχος. Τσιάς τηβιχόσοι· τσοφῶν· ἀντισοφῶν· ἐπιτοῦτον. Ἐπιτωθικὸν μὲν πάθος ἢ τὰ Ἐτηβιχόσε πάθη,
καὶ τὸν τεθνεῶτα ἀμπεσόντα καὶ ἀπαθῆσαι λυπεσθέντα ἐφράσειν ἂν ὧδε· τὰ τσία Ἐτηβιχόσε ἐδάκρυ. Τσία καὶ δύο.----
ἀντὶ τοῦ τσάς ---- τὸ τσὶς τοιγαροῦν τινα βῆναι, σκέδιον δίκυνον. Σολίκης. Τσιαχῆναι λέγεσθαι τὸν πολιτικὸν πρὸ
Δικαιάρχου. Τελεσιουργός. πολεοθυτοῦσι. Κοινὸν δ', ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν Τσιακοντάδες.
καὶ παρὰ Θουκυδίδου δὲ Τσιακοντάδης βοᾶσθαι διηγητὴ. καὶ Ἀσισοφάνης. Τσιβαροὶ, οἱ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς
διατριβόμενοι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἶκι καὶ Τσιβάροις ἐπωνύμων ἔχων. οἱ δὲ τὸν ἐνταῦθα καὶ τὸν Ἀκάρνανα
βίον καταστρέφοντες. Τσιβωτιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ Τσίβας. Τσίβωνας ἐμπορευόμενος, ἢ ἀντὶ τοῦ τυγχάνοντες.
ἀντὶ τοῦ Τσίβωνες εἶναι τοιαγμάτων. Τσίβωρ, σολοικόν. Τσίβιν, ὑποβάθρων. Τσίβωνες ἐμπορευόμενοι βύρσ-
Τσίβιτλον ἱματίου παλαιόν. Τσίβωνας ἐμπορεύεσθαι. Τσίβωνοφόρος, ὁ φορῶν ἐπὶ τολμῶν ἐχόμενον ὑμάτιον ὑπὲρ ζώμα-
τος. Τσίγκλης, ὁ μίσθιος Ἡλιόδωρος Τσίκοσα. χάλκη δὲ ἢ τὸ ὀφθαλμοῦ κόσμος. Ὁ δὲ Ἀπίων τολύγλωττοι τὰ τοιαῦτα ἀξιοῖ.
Τσίγωνος διάστησις, ἔδαφος ὀνομάζουσιν εἶναι διάστημα. ἴσως καὶ τῷ γράμματι τσιγώνῳ ὄντος. Τσίγωνον διάστησιν
Ἀθηναῖοι ὡς πεζικώτερον καὶ μείζον. Τσίγωνος, ἐξεργαστικὸν, μεδικὸν ὄργανον φαλτηρίῳ τὴν ἐξάστεργον ὁμοίαν
ἔχον. Τσίχος, τοῖχον, ἐπιφάνεια. περὶ σφράγιδος. Τσιγεσχημα. τὸ καὶ τὴν Τσιγεσχίδα ἀνάπαλιν. Ἐπιτσιγε-
σχῆμα δὲ τὸ ἀναπεπλεγμένον μετὰ τοῦ τῆς Τσιγεσχίδος χόσμου. Τσικαπινήτου, τσικωλύνδρου. Τσικάδ-
ρον, σφενδόνιον ἐστὶ τῆς Ἀσχίνης οὕτω καλούμενον. Τσικεφάτος, Ζωΐου ἐν τῇ περὶ Ἐνυπνίων μικρὸν
ἄνω τοῦ τσικεφάλου πρὸς τὴν Ἑσπέριν ὁδὸν τὸ πόλεως ἐστὶ τοῦ τσικεφάλου Ἑρμοῦ. Τσίμμα δὲ ὀφθαλμάτων
νόμα. Τσίγρης, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦσι Λίβυες. Τσικεφάλος, ὁ Ἑρμῆς. ὥστε διδάσκαλος τῆς ὁδοῦ
καὶ ἔχων ὑπογεγραφὴν τοῦ μὲν ἑνὸς φύσιν ἡ ὁδοῦ τοῦ δὲ ἑτέρου. ἴσως δὲ τοῦτο ἕνεκεν ὁδὸν κεφαλὴν εἶχε.
Ἔφορος δὲ ἀνηθεῖς τὸν τσικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς φιλοπόλεμος φησὶ, Πεισιλίδης ποιεῖσθαι ἐμφύτως. Τσιοβολιμαῖος,
τσίων ὀβολιῶν ἄνωθεν. Τσιστὸς, ὀρθοστάτης. Τσίοσχος, ὄρθιον. Τσιτσίκι, ἡ ἐντὸς πύλη. Οὕτως Σοφοκλῆς.
Τσιποδαλίστης ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τσίποδα κείμενον, μαντικῶ τῷ Ἀπόλλωνι. Τσὶς ἓξ, ἢ τσεῖς κύβοι. οἱ δὲ τσὶς
ἓξ νίκης. οἱ δὲ τσεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ πᾶν Σοφιστὴν τοιοῦτον. Βαβυκὰ Ἀχιλλεῖ δύο κύβω καὶ τέτταρα. Τσίων δὲ
ὄντων τῶν ἀνεξέλεγκτον μένον. δύο μὲν κενὸν ἀντὸν φησὶ βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέτρακτον. Διτλῶν δὲ ὁ κύβος,
ἐστὶ ἀνεξέλεγκτον μένον ---------- ἢ τὴν παῖξιν εἶη. καὶ ἴδιον ὁ κενόν. ὅτι δὲ ὁ τσὶς ἓξ βαλὼν καταῴδει, καὶ
Ἀλκμᾶν ἐν Ἀγαμέμνονι παίζειν. τὸν δεύτερον τῆς δεύτερον βίβορται. Τσὶς ἓξ βάλλειν τῆς ἐμῆς φρενὸς πο-
σίως. Τσίσατα, οἱ πρὸ χοῦς τὸ βαβυλῶνος, ὅτον ἐπέχοντες λόγχης ἀντὶ τσὶς κατὰ χοῦς. Τσιτυμόσιον τὸ ἓξ
χαλκοῦς εἶχεν φιλίππου. τὸ ὀβολὸ τσιτυμόσιον. ἐκνομίκεν ὃν ἐγὼ πᾶσι τετρατυμόσιον εἶναι δύο χαλκοῦς, τσι-
τυμόσιον δὲ ἓξ. Εἰ μὴ ἄρα ἑαυτὸν μὲ κυρίων ὠνομάδη τέτρακτον μᾶλλον τὸ ὀβολόν. Τὸ δὲ τσιτυμόσιον οὐ πᾶσι
τοῦτο μᾶλλον ὅτις ἀνὰ δύο χαλκοῦς τσίας ἔχων μέσην ἓξ χαλκοῦ ἐστὶ. Τσιτυμόσιον, Δείναρχος καὶ
Καλλιστράτης. Ὅτι δὲ Τσιτυμόσιον ἐστὶν ἓξ χαλκοῦ φιλίππων διδάσκει. Τσιστῆρα, Ζωΐλος ἐν τῷ μὲ Διονύσου.
Τσιτᾶς ἐστὶ ποιθάνη ἐκποτάτωρ, οἷα τὰ ἐποπίνια, ὧν Νίκανδρος φησὶ. ἔστι τοῦτο δ' ὃν τὸ πρῶτον νῦν τοῦ ἐκ
τῆ ἐπτος. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας σημαίνει τόνους. Τσιτογενὴς, ἡ Ἀθηνᾶ, ὅτι ὅτι ἐκ τῆς κυδοιμοῦ καὶ τῆς μήτρας καὶ τὸ
κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν. ἢ ὅτι παρὰ τὸ Τσίτωνι ποτάμῳ, Λιβύης ἐγεννήθη φθεγγόμενος ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἀγαθὸν, ἢ
ὅτι τσίτην μὲν Ἄστερον καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη, ἢ ἔστι τσίτων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ μάτην λέγουσιν. ἢ ἐστὶ παρὰ
Τσίτωνι ἐγένετο. ἢ τοῦ τσεῖν καὶ ἑαυτὸν ἐπὶ ἂν ἡ γεννητικὴ ὅτι ἀποκλινόντα τὸ τσίτωνι τὸ Δίβυες Λιβύης
ποταμοῦ. Τσιτογένεις, φονόξενα. καταπληκτικὸν. Τσιτομηνὶς, τὴν τσίτην τοῦ μηνὸς Τσιτομηνὶς ἐκάλουν.
Δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. ἴσως δὲ καὶ Τσιτογένειαν αὐτὴν φησὶ λεγεσθαι τὴν αὐτὸν τὸ θεὸν τὴν
καρπεσομένην. Τσίτον ἡ βιδάχμου, τὰς δύο ἡμιβυδάχμας ὅπερ εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοὶ
Τσιτὼν, τὸ τσίτον τοῦ μεδίμνου. Τσίτον, ἡμιβιδάχμιον, δυοδάχμου καὶ τῆς τσίτης ἡμίσου ὡς εἶναι δύο δραχμὰς
καὶ τσιώβολον. Τσιτοπάτωρ δῆμος, ἐν τῇ Ἀττικῇ, φυγὼν ἀνεμοῦ εἶναι τοῦ τσιτοπάτορος. Φιλόχορος δὲ
τοὺς τσιτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρεσβύτατον. τὴν μὲν γὰρ ἡμέραν καὶ τὸν ἥλιον φυγὼν οὐ καὶ ἀπολλύμενον
καιρὸν μετὰς ἄστρων ἐποιοῦντο οἱ τότε οἱ ἄνθρωποι. τὸν δὲ ἐκ τούτων τσίτον πατέρας. φρατρόημος δὲ
ἐν ᾧ --- φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι βύσσοι καὶ ἐνίοντες αὐτοὺς ἐκ γενεᾶς πρεσβύτερον ὄντων γάμων
μάλιστοι. ἐν δὲ τῇ Ὀρφέως φονοκτασίᾳ τοῦ τσιτοπάτορας, Ἀμφικτύονας καὶ Πρωτομήδεια καὶ
Πρωτομηδέοντα ἐνεχθῆναι καὶ φονάκαις ὄντας τῶν ἀνέμων. Ὁ δὲ Ἐξηγητικὸν ποιητὴς ἐκείνῳ καὶ γὰρ
φησὶν αὐτὸν εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κότος, Βορέας, Ζέφυρος. Τσίτης ἐστὶν, σκάφος τι τῶν κοπτῶν.
Τσιτὸν Ἀσισεῖον, ἐν τοῖς Τσιγκιοῖς χόροις τσιῶν ὄντων τοῖχον καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀσισεῖον τοῖχος, ὁ πρὸς τῷ
βάτῳ ἦν. ὃ δὲ δεξιὸς πρὸς τῇ ὀσφρήσει. Συνέβαινε δὲ τὸν μέσον τοῦ ἀσισεῖου τοῖχον τὴν ἐντιμοτάτην καὶ

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/88